

УДК: 37.01/09

© Житницька А.А., 2022 р.

<https://orcid.org/0000-0001-5780-5123>

<https://doi.org/10.34142/23128046.2022.52.08>

А. А. Житницька

СТОРИТЕЛІНГ ЯК МЕТОД ФОРМУВАННЯ ГНУЧКИХ НАВИЧОК КОМУНІКАЦІЇ МАЙБУТНІХ УЧИТЕЛІВ ІНОЗЕМНИХ МОВ

У статті автором зазначено ефективність сторітелінгу як методу формування гнучких навичок комунікації майбутніх учителів іноземної мови. Підкреслено, що гнучкі навички комунікації є наскрізними в підготовці фахівця XXI сторіччя, зокрема, у сфері бізнесу, комунікації, реклами, а, отже, й освіти.

З метою вирішення поставлених завдань автором використано такі теоретичні методи дослідження, як: аналіз психологічної та педагогічної літератури з метою визначення понятійно-категоріального апарату; узагальнення та порівняння результатів дослідження автора та інших дослідників, що дало можливість визначити внесок автора з питань дослідження сторітелінгу як методу навчання в цілому і як методу формування гнучких навичок комунікації зокрема; метод кластеризації для визначення видів сторітелінгу.

Серед видів сторітелінгу визначено особистий, корпоративний, рекламний, традиційний, сторітелінг прямої дії, мережевий та педагогічний сторітелінг. Зазначено, що в усіх цих видах сторітелінгу основна увага зосереджується на емоціях, почуттях, інтенсифікації зображуваних подій. Цей жанр репрезентує синкретизм стилів, зокрема, медійного, художнього, розмовного, наукового.

Визначено, що метод сторітелінгу використовується як форма подачі навчального контенту (новий матеріал, повідомлення, факти, події, явища, висновки) та як спосіб актуалізації пізнавальної діяльності студентів (активний метод), організації їхньої взаємодії (інтерактивний метод). Зазначено методичні поради сторітелерам та платформи для створення мережевих історій.

Використання сторітелінгу та його застосування відбувається наразі і в умовах змішаного навчання, тобто і в дистанційній формі також. Метод сторітелінгу є цінним й ефективним у розвитку гнучких навичок комунікації, тому його використання повинне адаптуватися під ресурси онлайн-навчання. Зокрема, серед таких платформ автором, на підставі аналізу педагогічної літератури, запропоновано Closr, ZooBurst, Narrable, Storify, Metta, PowToon, Moovly, Wideo, GoAnimate, Pixton, Chogger і ToonDoo.

Створення й розповідь сюжетних історій на основі реальних життєвих фактів, що лежить в основі сторітелінгу, сприяє розвитку гнучких

комунікативних навичок та дає можливість вирішити різні комунікативні завдання проблемного та пізнавального характеру.

Ключові слова: сторітелінг, метод, підготовка, вчитель, іноземна мова.

Zhytnytska A. A. *Storitelling as a method of forming soft communication skills of future foreign language teachers.* In the article the author notes the effectiveness of storytelling as a method of forming soft communication skills of future foreign language teachers. It is emphasized that soft communication skills are cross-cutting in the training of specialists in the XXI century, in particular in the field of business, communication, advertising, and, consequently, education.

In order to solve the tasks the author used the following theoretical research methods: analysis of psychological and pedagogical literature in order to determine the conceptual and categorical apparatus; summarizing and comparing the results of research by the author and other researchers, which made it possible to determine the author's contribution to storytelling research as a method of learning in general and as a method of developing flexible communication skills in particular; clustering method to determine the types of storytelling.

Types of storytelling include personal storytelling, corporate storytelling, advertising storytelling, traditional storytelling, direct action storytelling, network storytelling, and pedagogical storytelling. It is noted that in all types of storytelling the main attention is focused on emotions, feelings, intensification of the depicted events. This genre represents the syncretism of styles, in particular media, art, conversation, science.

It is determined that the storytelling method is used as a form of teaching content (new material, messages, facts, events, phenomena, conclusions) and a way to update the cognitive activity of students (active method), organizing their interaction (interactive method). Methodical tips for builders and platforms for creating network stories are given.

The use of storytelling and its application takes place in conditions of blended learning, that is, in a distance form as well. The storytelling method is valuable and effective in developing flexible communication skills, so its use should be adapted to online learning resources. In particular, among such platforms, based on the analysis of pedagogical literature, the author proposed Closr, ZooBurst, Narrable, Storify, Metta, PowToon, Moovly, Wideo, GoAnimate, Pixton, Chogger and ToonDoo.

Creating and telling stories based on real life facts underlies storytelling, promotes the development of soft communication skills and allows you to solve various communicative problems of a problematic and cognitive nature.

Key words: storytelling, method, training, teacher, foreign language.

Вступ. Питання формування гнучких навичок (soft skills) наразі диктується соціальними, культурними та економічними чинниками в усьому світі. І, очевидно, це є прогресивним і в освітньому середовищі, починаючи від дошкільної ланки до освіти впродовж життя. Так, налагодити стосунки з

партнером та громадськістю, переконати, відстояти та довести свою думку та точку зору, повести за собою, зацікавити, заінтригувати, вирішити проблему та розв'язати конфлікт, миттєво відреагувати на непередбачену ситуацію – усі ці дії передбачають гнучкі навички комунікації, які є наскрізними майже в усіх компетентностях і нової української школи, і «нової» людини XXI сторіччя.

Так, не лише мовна компетентність передбачає перераховані вгорі гнучкі навички комунікації. Вони є наскрізними і сприяють успішній реалізації ключових компетентностей відповідно до Державного стандарту початкової освіти. Так, *компетентність у галузі природничих наук, техніки і технологій* характеризується допитливістю, прагненням шукати та пропонувати ідеї, самостійно та в групі спостерігати та досліджувати, уміннями робити припущення та висновок; *інформаційно-комунікаційна компетентність* – цифровою грамотністю для розвитку та спілкування, здатністю безпечного та етичного використання інформаційно-комунікаційних засобів спілкування в навчанні та інших життєвих ситуаціях; *інноваційність* – відкритістю до нових ідей, здатністю успішно навчатися, провадити професійну діяльність, відчувати себе частиною спільноти; *навчання протягом життя* – уміннями й навичками, необхідними для подальшого навчання, здатністю до самостійного та групового навчання; *громадська та соціальна компетентність* – співпрацею з іншими особами для досягнення спільної мети, активністю по життю, уміннями діяти в конфліктних ситуаціях.

Питання мовної компетентності вчителів іноземної мови є активно досліджуваним. У сфері методики підготовки майбутніх учителів іноземної мови плідно працюють представники харківської філологічної школи – В. Борисов, Г. Князь, В. Панченко, Н. Тучина, О. Чухно та ін. Серед методів формування вмінь комунікувати дослідники (О. Башкір, О. Каданер, О. П'ятецька, Л. Кайдалова та ін.) виокремлюють сторітелінг, який використовується в усіх сферах соціальних взаємодій, зокрема, таких як бізнес, реклама. Наприклад, Г. Гич зазначає про активне використання сторітелінгу бібліотекарами та менеджерами в роботі з персоналом. У діяльності бібліотекара сторітелінг виступає в ролі засобу заохочення до читання, а менеджери розглядають сторітелінг як метод переконання працівників (Нуч, 2015).

Однак питання гнучких навичок комунікації вчителів іноземної мови досі перебувають поза зоною дослідження через невизначеність самого поняття «гнучкі навички комунікації» та розробки методики їх формування.

Мета та завдання. Метою статті є визначення місця та значення сторітелінгу як методу навчання в процесі формування гнучких навичок комунікації майбутніх учителів іноземних мов.

Методи дослідження. З метою вирішення поставлених завдань було використано такі *теоретичні* методи дослідження, як-от: аналіз психологічної та педагогічної літератури з метою визначення понятійно-категоріального апарату; узагальнення та порівняння результатів дослідження автора та інших дослідників, що дало можливість визначити внесок автора з питань дослідження сторітелінгу як методу навчання в цілому і як методу формування гнучких навичок комунікації зокрема; метод кластеризації для визначення видів сторітелінгу.

Результати. Найважливішим компонентом аудіальної культури є мова, яка представляє собою засіб спілкування та впливу на психіку людини. Саме аудіальні методи навчання є одними з ефективніших та такими, що найчастіше використовуються в процесі навчання та виховання, оскільки забезпечують розуміння, усвідомлення та засвоєння навчального матеріалу. Поряд із читанням аудіальні методи є загально визнаними способами сприйняття інформації, а, отже, передачі знань та формування ключових компетентностей (Нуч, 2015).

Очевидно, сучасній освіті потрібні нові методичні прийоми, які допоможуть формувати гнучкі навички комунікації в майбутніх учителів. В основі таких прийомів лежить мовлення. Це створює потребу в упровадженні в навчальний процес методів, які дозволяють сприймати, відтворювати та подавати інформацію. Серед них виразним та ефективним є сторітелінг.

На підставі аналізу наукової літератури зазначимо, що сторітелінг – це спосіб передачі інформації, «переклад» подій у слова, зображення та звуки часто з імпровізацією та перебільшенням. У комерційній сфері він є інструментом, що сприяє підвищенню іміджу компанії шляхом надання цікавої інформації про її створення, розвиток, функціонування та діяльність. У якості формату спілкування освітянської спільноти сторітелінг використовують як інструмент трансформації досвіду, так і інформації про нього. Він описує нові форми викладання, дослідження, які спрямовані на інтерпретацію, а не на аналіз, перехід від пошуків теорії навчання до вивчення безлічі способів розуміння його сутності, супроводжує від знайомого до незнайомого, забезпечує вихід на особисте зростання та зміни, є джерелом заохочення до знань, оволодіння новими компетенціями, сприймається як достовірне джерело інформації, стимулює до дії, сприяє активності учасників. Найчастіше методами сторітелінгу є мозковий штурм, рольові та ділові ігри (Bashkir, 2018).

Г. Гич поняття «сторітелінг» тлумачить як уміння впливати на людину шляхом умілого розповідання історій; трансляцію сюжетної історії. Під поняття «історія» дослідниця розуміє пов'язану сюжетом розповідь, якою висловлюється думка людини, її ставлення до будь-якої події (Нуч, 2015).

О. П'ятецька зазначає, що та чи інша інформація, висвітлена через історію, має поєднувати цікаві факти та емоції, завуальовано спонукати до певних дій (Piatetska, 2019).

Аналіз досвіду автора з використання сторітелінгу як методу формування гнучких навичок комунікації майбутніх учителів іноземних мов показав, що особливої актуальності він набуває завдяки ненав'язливому впливу на слухачів, що викликає в них довіру та лояльність. Крім того, у ході складання історій здобувачі освіти мають можливість самостійно ухвалювати рішення та робити відповідні висновки та пропозиції. Варто зазначити, що на сучасному етапі використання в освітньому просторі досліджуваного методу, сторітелінг укладається не за шаблоном чи то алгоритмом, а адаптується до інтересів і запитів здобувачів. У такий спосіб вибір теми, ідеї, специфіка мовної організації під час складання історій залежить від уподобань та настроїв студентів (Piatetska, 2019).

У ході дослідження виявлено декілька видів сторітелінгів в залежності від сфери його використання:

особистий сторітелінг – розповідь про свої досягнення, власні пережиті історії, які мають повчальний або переконувальний характер (їх часто використовують під час промов для покращення ефекту та переконання аудиторії);

корпоративний сторітелінг – історії, створені для корпоративних цілей: розвитку дружніх відносин і зниження рівня конфліктності в колективі, підвищення інтересу працівників до життя компанії «за лаштунками», стимулювання до самовдосконалення;

рекламний сторітелінг – подача інформації в сфері реклами для переконання слухачів у правдивості інформації, ефективності та якості продукції, яку рекламують;

традиційний сторітелінг – складання розповідей та їх проголошення безпосередньо в прямому акті комунікації тет-а-тет зі слухачем / слухачами (складання історій зі здобувачами освіти безпосередньо на занятті);

сторітелінг прямої дії (О. П'ятецька) – привернення уваги читацької аудиторії до актуальних проблем сьогодення, опис актуальних цікавинок, вплив на емоції та поведінку користувачів соцмереж через вербальні й невербальні засоби;

мережевий сторітелінг – електронна версія сторітелінгу у мережі Інтернет, часто у вигляді мультимедійної історії з використанням тексту, візуалізації, мови емодзі тощо;

педагогічний сторітелінг – один із ефективних методів донесення інформації до аудиторії шляхом розповіді (переказування) історій з реальними або вигаданими персонажами (Kaidalova, 2020).

Зазначимо, що в усіх цих видах сторітелінгу основна увага зосереджується на емоціях, почуттях, інтенсифікації зображуваних подій. Цей жанр репрезентує синкретизм стилів, зокрема, медійного, художнього, розмовного, наукового.

Метод сторітелінгу активно використовується в освітній сфері всіх спеціальностей. Однак особливого значення йому приділяють під час вивчення іноземної мови, як засобу актуалізації та мотивації, формування та закріплення навичок гнучкої комунікації. Образності та переконливості сторітелінгу надають такі мовностилістичні засоби: жаргонізми, риторичні конструкції, іншомовна та емоційно забарвлена лексика, сленгова та діалектична мова, фразеологізми, метафори, прийоми градації, контрасту та повтору. Серед частин мови домінують дієслова, що надають інтенсивності та динамічності розповіді (Piatetska, 2019).

Особливу увагу при підготовці вчителів іноземної мови необхідно приділяти методиці підготовки та організації сторітелінгу. Г. Гич розроблено такі методичні поради сторітелерам:

✓ сторітелеру, як оповідачу, повинне бути притаманне почуття емпатії. Тому розповідь, її тема та сюжет мають бути визначені саме аудиторією слухачів, колом їхніх інтересів. При цьому мають бути враховані вікові та індивідуальні, соціальні та освітні потреби кожного слухача зокрема та колективу слухачів у цілому;

✓ кожна історія повинна містити очевидну для слухачів ідею;

✓ вигадана історія повинна містити авторську позицію, під час розповіді повинне бути відчуте власне ставлення сторітелера до оповідання, до подій і персонажів, які описуються, що ефективно впливає на слухача;

✓ кожна історія повинна містити яскравий художній образ, який запам'ятовується слухачами мимоволі;

✓ обов'язкова присутність у кожній історії персонажу у вигляді людини, істоти, предмету тощо;

✓ наявність фабули, за якою з персонажем історії відбуваються певні події, зміни в його поведінці, ставленні, що є дуже важливим у сторітелінгу та відрізняє його від звичайної розповіді;

✓ психологічний вплив на людину, яка слухає історію. Слухачі мають співпереживати, уявляти себе на місці того чи того персонажа історії. Звичайне викладення фактів також зводить історію до розповіді (Нуч, 2015).

Використання сторітелінгу та його застосування відбувається наразі і в умовах змішаного навчання, тобто і в дистанційній формі також. Метод сторітелінгу є цінним й ефективним у розвитку гнучких навичок комунікації, тому його використання повинне адаптуватися під ресурси онлайнового навчання.

Останнім часом використання інтернету та засобів дистанційної комунікації стали традиційними в освітньому процесі закладів освіти. Кількість таких ресурсів стрімко зростає, що вимагає від учителя опанування такими технологіями та методиками. Тому сторітелінг використовується і у вигляді традиційної розповіді, і як електронна історія, розміщена в мережі чи на дистанційних освітніх платформах.

Необхідність в освітньому процесі застосування методу сторітелінгу сприяє необхідності використання Інтернет-сервісів та інструментів, так званих, цифрових історій, які містять графіку, текст, аудіо-або відеозаписи, мелодії.

Для створення цифрових історій Г. Гич, О. Коневщинська рекомендують освітянам користуватися такими програмами: Closr, ZooBurst, Narrable, Storify, Metta, PowToon, Moovly, Wideo і GoAnimate, сервіси Pixton, Chogger і ToonDoo (Нуч, 2015; Коневшчунська, 2016).

Зазначені вгорі застосунки сприяють залученню слухачів до складання історій, до висловлення свого ставлення до певних подій чи то персонажів за допомогою певних графічних написів, тобто виступають електронними засобами для реалізації вчителем інтерактивного навчання. Деякі застосунки допомагають переглядати ілюстрації до історії під різними кутами за допомогою 3-D ефектів; завантажувати історії та накладати на них емоційно забарвлений музичний супровід; створювати власні історії у вигляді постів, статей у мережі, відеолекцій, цифрових історій, презентацій, зокрема, анімованих, коміксів, відеороликів з готовими персонажами тощо.

У світовій практиці сторітелінгу як для електронних версій у мережі, так і традиційних розповідей, існують загальні правила, за якими вони створюються. О. П'ятецька у своєму дослідженні зазначає вимоги до історії:

- ✓ правдивість;
- ✓ актуалізування системи цінностей та інтересів конкретної цільової аудиторії;
- ✓ новизна та корисність читачеві чи слухачеві;
- ✓ ідейність, вдало реалізована в тексті;
- ✓ яскравість і привабливість персонажів (людина, тварина, істота, установа), які упродовж розповіді можуть трансформуватися;

- ✓ динамічність та емоційність опису події чи ситуації, заінтригованість ходом історії та кульмінації;
- ✓ вираженість авторської позиції до розповіді в цілому та окремих подій та персонажів для ефективності впливу на слухача чи читача;
- ✓ детальність опису подій, що описуються в історії, та конкретність їх аналізу та авторського ставлення;
- ✓ структурність історії відповідно до етапів твору (експозиція, зав'язка, розвиток події, кульмінація та розв'язка);
- ✓ логічність висновків, непоодинокість ефекту неочікуваності;
- ✓ супроводження якісним цифровим контентом, який можуть становити відеоряд, музичний супровід, інфографіка, ілюстрація, презентація, коментування, а також залучення слухачів чи читачів до активної участі в укладанні історії, її кульмінації та розв'язки (Piatetska, 2019).

Доречність використання сторітелінгу як методу формування гнучких навичок комунікації доведено практичним досвідом автора в мультимедійних проектах або, так званих, лонгридах. Лонгрид – це спосіб створення конвергентного навчального контенту майбутніх учителів філологів, що включає аудіо-, відео-, фото-, інтерактивні та гіпертекстуальні елементи. Цей метод дозволяє створювати мультимедійну історію, тобто комбінації тексту, фотографій, відеокліпів, музики, графіки, інтерактивних елементів. У мультимедійному лонгриді обов'язково присутні елементи традиційної оповіді.

Обговорення. Аналіз психолого-педагогічної літератури з питань підготовки майбутніх учителів іноземної мови дозволив виокремити актуальність та доцільність дослідження такого методу навчання, як сторітелінг. У процесі дослідження виявлено доречність упровадження сторітелінгу як методу формування гнучких навичок комунікації студентів.

Автором виокремлено значення сторітелінгу не лише як методу подачі інформації (педагогічний сторітелінг, за визначенням Л. Кайдалової (Kaidalova, 2020)), і як метод організації взаємодії. У першому випадку викладач у формі історії повідомляє нову тему (факти, події, явища, висновки тощо), зацікавлює здобувачів освіти та актуалізує їхню пізнавальну діяльність. У другому – організовує процес створення історії окремим здобувачем освіти (активний метод навчання), або творчу комунікацію здобувачів між собою (інтерактивний метод навчання), про що в дослідженнях, що аналізуються, не йдеться (Bashkir, Kadaner, 2022).

Сторітелінг і як активний, і як інтерактивний метод навчання формує в здобувачів освіти гнучкі навички комунікації, що передбачає критичне мислення, логіку, уяву, імпровізацію тощо. Часто сторітелінг використовують

як метод проблемного навчання, яким передбачено вирішення педагогічного утруднення.

Висновки. Отже сторітелінг як медійний інструмент сучасної комунікації широко використовується в комерційних, рекламних, корпоративних цілях з метою впливу на емоційну, пізнавальну та мотиваційну сфери реципієнтів. Саме через це його використання в освітній сфері підготовки майбутніх учителів іноземної мови є актуальним і прогресивним.

Створення й розповідь сюжетних історій на основі реальних життєвих фактів, що лежить в основі сторітелінгу, сприяє розвитку гнучких комунікативних навичок та дає можливість вирішити різні комунікативні завдання проблемного та пізнавального характеру.

ЛІТЕРАТУРА

- Башкір О. І., Каданер О. В. Інтерактивні методи формування soft skills майбутніх фахівців. *Наукові інновації та передові технології*. № 1(3) 2022. DOI: [https://doi.org/10.52058/2786-5274-2022-1\(3\)-216-225](https://doi.org/10.52058/2786-5274-2022-1(3)-216-225)
- Башкір О. І. Сучасні формати підвищення кваліфікації освітянської спільноти. *Innovative solutions in modern science*. 2018. № 3(22). С.116-128
- Гич Г. М. Сторітелінг як інноваційна методика формування мовної компетентності учнів ЗНЗ. *Науковий вісник МНУ імені В.О. Сухомлинського. Педагогічні науки*. №4. 2015. С.188-191.
- Кайдалова Л. Г. Педагогічний сторітелінг у підготовці майбутніх фахівців охорони здоров'я. *Інноваційна педагогіка*. 2020. Вип.29. Т.1. С.136-139.
- Коневщинська О. Е. Мультимедіа технології у веб-сервісах електронних соціальних мереж. *Мультимедійні технології в освіті та інших сферах діяльності*: Зб. наук. праць. 2016. С. 1-3. URI: <http://eprints.zu.edu.ua/id/eprint/22419>
- П'ятецька О.В. Сторітелінг як поліфункціональний інструмент сучасної комунікації: мовностилістичні особливості. *Актуальні проблеми української лінгвістики: теорія і практика*. 2019. Вип. XXXIX. DOI: <https://doi.org/10.17721/APULTP.2019.39.106-121>
- Kniaz H., Chukhno O. English Trainee Teachers' Perspective on Soft Skills Development in Ukraine. *Arab World English Journal*. Number 7. July 2021. Pp. 299-313. DOI: <https://dx.doi.org/10.24093/awej/call7.21>

REFERENCES

- Bashkir, O. I. & Kadaner, O. V. (2022). Interaktyvni metody formuvannia soft skills maibutnix fakhivtsiv [Interactive methods of forming soft skills of future specialists]. *Naukovi innovatsii ta peredovi tekhnolohiii*. № 1(3). DOI: [https://doi.org/10.52058/2786-5274-2022-1\(3\)-216-225](https://doi.org/10.52058/2786-5274-2022-1(3)-216-225) (in Ukrainian).
- Bashkir, O. I. (2018). Suchasni formaty pidvyschennia kvalifikatsii osvitiianskoi spilnoty [Modern formats of professional development of the educational community]. *Innovative solutions in modern science*. № 3(22). S.116-128 (in Ukrainian).
- Hych, H. M. (2015). Storitelinh yak innovatsiina metodyka formuvannia movnoi kompetentnosti uchniv ZNZ [Storytelling as an innovative method of forming the language competence of pupils of secondary schools]. *Naukovyi visnyk MNU imeni V.O. Sukhomlynskoho. Pedahohichni nauky*. №4. S.188-191 (in Ukrainian).
- Kaidalova, L. H. (2020). Pedahohichni storitelinh u pidhotovtsi maibutnix fakhivtsiv okhorony zdorovia [Pedagogical storytelling in the training of future health professionals]. *Innovatsiina pedahohika*. Vyp. 29. T.1. S.136-139 (in Ukrainian).

- Konevshchynska, O. E. (2016). Multimedia tekhnolohii u veb-servisakh elektronnykh sotsialnykh merezh [Multimedia technologies in web services of electronic social networks]. *Multymediini tekhnolohii v osviti ta inshykh sferakh diialnosti: Zbirnyk naukovykh prats.* S. 1-3. URI: <http://eprints.zu.edu.ua/id/eprint/22419> (in Ukrainian).
- Piatetska, O. V. (2019). Storitelinh yak polifunktsionalnyi instrument suchasnoi komunikatsii: movnostylistychni osoblyvosti [Storytelling as a multifunctional tool of modern communication: linguistic and stylistic features]. *Aktualni problemy ukrainskoi linhvistyky: teoriia i praktyka.* Vyp. XKhXIX. DOI: <https://doi.org/10.17721/APULTP.2019.39.106-121> (in Ukrainian).
- Kniaz, H. & Chukhno, O. (2021, July). English Trainee Teachers' Perspective on Soft Skills Development in Ukraine. *Arab World English Journal.* Number 7. Pp. 299- 313. DOI: <https://dx.doi.org/10.24093/awej/call7.21>
-

Інформація про автора:

Information about the author:

Житницька Анастасія Анатоліївна:

ORCID: <https://orcid.org/0000-0001-5780-5123>, аспірант кафедри освітології та інноваційної педагогіки, Харківський національний педагогічний університет імені Г. С. Сковороди, вул. Валентинівська, 2, м. Харків, Україна 61166

e-mail: nansy88889@gmail.com

Zhytynytska Anastasiia Anatoliivna:

ORCID: <https://orcid.org/0000-0001-5780-5123>, graduate student at the department of Educology and Innovative Pedagogy of H. S. Skovoroda Kharkiv National Pedagogical University, Valentynivska, Str 2, Kharkiv, Ukraine, 61166

e-mail: nansy88889@gmail.com

Цитуйте цю статтю як: Житницька А. А. Сторітелінг як метод формування гнучких навичок комунікації майбутніх учителів іноземних мов. *Теорія та методика навчання та виховання.* 2022. № 52. С. 85–94

DOI: <https://doi.org/10.34142/23128046.2022.52.08>

Дата надходження статті до редакції: 9.05.2022

Стаття прийнята до друку: 26.05.2022